

kender fuldt ud det Arbejde, der udføres af Amtskommissionernes Formænd, et Arbejde, som jeg allerede tidligere har nævnt er meget stort og anstrengende, og jeg er i høj Grad villig til at tage Hensyn til Henstillinger fra Amtskommissionernes Formænd. Naar jeg ikke har forelagt dem Lovforslaget, forinden det blev fremsat her i Rigsdagen, skyldes det, at det har voldet mig Besværligheder nok at faa det frem saa vidt, fordi der krævedes forskellige forberedende Arbejder, inden det kunde fremsættes, og da jeg lægger stor Vægt paa, at Forslaget kan blive gennemført i indeværende Rigsdagssamling, der naturligvis nok ender saa tidligt, at vi ikke kan regne med at have hele Sommeren til at drøfte Lovforslaget i, kunde jeg ikke udsætte Fremsættelsen længere. Og dertil kommer, at skulde Amtskommissionerne fra hele Landet med virkelig Vægt have kunnet udtale sig om den Sag, saa var det ikke nok, at man samlede dem sammen til et Halvdagsmøde og bad dem om at udtale sig, saa skulde det Forslag have været omdelt saaledes, at de kunde have haft god Tid til at drøfte det inden Mødet. Dernæst kommer der ogsaa det Forhold til, at jeg tror — det kan være, at jeg maaske har overvurderet mig selv, eller lad mig sige det saaledes, at jeg har haft den Indbildning — at meget af, hvad jeg her har foreslaaet, vilde tiltale Amtskommissionerne, saa der kunde gøres Regning paa deres Tilslutning dertil, og selv om der ogsaa kunde være enkelte Ting, som Amtskommissionerne vilde være betænkelige ved, hvad jeg heller ikke har været uden Anelse om, saa har jeg ment, at naar Lovforslaget kom frem i Rigsdagen, vilde disse Betænkeligheder komme frem, hvilket jo ogsaa er sket. For øvrigt er jeg temmelig sikker paa, at hvis Forslaget havde været forelagt Amtskommissionernes Formænd, vilde det neppe have givet Anledning til nogen enstemmig Udtalelse fra Amtskommissionerne; det vilde sikkert være blevet meget forskellige Anskuelser, der var kommet frem.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen rettede en Henstilling til mig gaaende ud paa, at Amtskommissionerne skulde være berettigede til at behandle Ansøgninger fra Folk, selv om de ikke i Forvejen havde købt Jord. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at der skulde tilvejebringes en saadan Ordning, at Folk, som havde købt Jord, kunde ansøge; men hvis der var en kvalificeret Ansøger, der ikke havde købt Jord, skulde hans Ansøgning ogsaa

kunne behandles under Forudsætning af, at han senere købte Jord enten selv eller ved Amtskommissionens Medvirkning. Jeg skal udtale, at noget saadant forekommer mig tiltalende, og jeg vil gerne være med til i Udvalget at overveje en nærmere Udformning af dette Forslag, saaledes at det kan gennemføres i Praksis. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er Ansøgerens personlige Kvalifikationer, der skal stilles i første Række, men naturligvis maa det være Forudsætningen, at det Køb, der følger senere, ogsaa skal anerkendes ganske paa samme Maade som hidtil. Den anden Henstilling fra det ærede Medlem var, at Tidspunktet for Ansættelsen af Laaneværdien og Byggesummen skulde finde Sted senest inden 1. Februar og helst inden 1. Januar. Dér kan jeg ogsaa give det ærede Medlem fuldkommen Tilslutning, og det er ogsaa det, vi bestræber os for. Jeg haaber saaledes at kunne fremsætte Forslag herom for Finansudvalget inden Kalenderaarets Udgang, og saa vil det forhaabentligvis kunne fastsættes inden 1. Februar; jeg er enig med det ærede Medlem i, at denne Fastsættelse bør finde Sted saa tidligt som muligt. Det ærede Medlem udtalte, at ved Vurderingen af Jord, udstykket efter Loven af 4. Oktober 1919, var der ham bekendt Eksempler paa, at Vurderingsmændene havde sat Jorden op i Værdi, og det ærede Medlem synes at være af den Anskuelse, at det var, fordi Vurderingsmændene var imod Loven. Jeg kender Eksempel paa det modsatte, at de har sat Jordværdien ned, uden at jeg dermed vil insinuere, at de er Tilhængere af Loven. Jeg vil, indtil det modsatte er bevist, gaa ud fra, at de har foretaget denne Omvurdering saa godt som muligt, og saa kan det ske, at man i nogle Tilfælde gaar op og i nogle Tilfælde gaar ned. Skulde det ærede Medlem have Ret i, at deres Sympati eller Antipati for den ene eller anden Slags Jordlovgivning paavirker deres Vurdering, maa jeg sige, at den Maade at røgte det Hverv, der er betroet dem, paa, fortjener i højeste Grad Misbilligelse.

Det ærede Medlem udtalte en vis Betænkelighed ved Jordlovsudvalgets Medvirken i disse Sager. Jeg kan godt forstaa, at man kan nære saadanne Betænkeligheder. Amtskommissionerne har hidtil egentlig handlet fuldkommen suverænt i disse Afgørelser, men det er dog mit Haab, at Jordlovsudvalget vil forstaa at indlede det Samarbejde, her er Tale om, paa en saadan Maade, at disse Betænkeligheder fremtidig vil forstumme, og det forekom-